



# ПРЕС КЛИПИНГ

28. фебруар 2018.



## НАСЛОВИ

**У Србији и званично око 350.000 примило плату мању од 25.000 динара (стр.2)**

**У Фијату радник на траци има већу плату од свог шефа (стр.3)**

**Инспекција га вратила на посао, директор му сутрадан опет дао отказ (стр.4)**

**Слога: Уместо скупих јелки потребније гуме и акумулатори за аутобусе (стр.5)**

**Рад на европским градилиштима привлачнији од шиваће машине (стр.5)**

**У Војводини највише „шију“ Италијани (стр.7)**

**РЗС: Најчешћа плата у Србији 25.000 динара (стр.8)**

**Због раскола синдикалци избачени на улицу (стр.8)**

**Раст БДП-а у првом месецу 4,2 одсто (стр.9)**

**Александар Влаховић: Прерано се уздамо у РАСТ ПОТРОШЊЕ, морамо да подигнемо укупне инвестиције (стр.10)**

**Римац: Једна велика немачка ауто-компанија долази у Србију (стр.11)**

**Милутиновић: Свет се налази у периоду дигиталне револуције, а Србија има шансу да из ње изађе богатија (стр.12)**

**Мишић: Сачувати Фабрику дувана, Влада Српске да се изјасни (стр.14)**

## **У Србији и званично око 350.000 примило плату мању од 25.000 динара**

Аутор: Љ. Малешевић

Републички завод за статистику од Нове године уместо спровођења месечног истраживања о зарадама преузима податке из евиденције Пореске управе, који се прикупљају путем електронске Пореске пријаве за порез по одбитку.

До сада је РСЗ спроводио месечно истраживање о зарадама запослених на узорку правних лица, а обухватало је око 800.000 запослених. По новим правилима требало би да буде обухваћено око 1,85 милиона радника, под условом да за све њих постоји евиденција у Пореској управи односно да су им плаћени порези и доприноси на зараде.

Да ће разлике у висини просечне плате са новим начином обрачуна бити нема сумње, јер само примена нових правила на просечну новембарску плату дала је другачију слику. Наиме, када се нови начин обрачуна примени на просечну новембарску плату која је износила 47.575 динара, према РСЗ, долази се до податка да је око 20 одсто радника примило нето плату између 21.000 и 25.000 динара. Другим речима, да је око 350.000 запослених у новембру примало минималац или мало више од њега. У исто време, две трећине радника примило је мање од просечне републичке плате односно мање од 46.600 динара.

Републички завод за статистику је у оквиру делатности које су донеле просечну новембарску плату од 47.575 динара исказао да је у чак осам области рада нето зарада била изнад 100.000, али у исто време плату мање од 30.000 динара имало је десет делатности, а било је и делатности у којима је нето зарада била мања од 25.000 динара. Тако је исказано да је највећа новембарска нето зарада исплаћена запосленима у рачунарском програмирању и консултантским делатностима и то 168.368, а најнижа делатностима путничке агенције, тур-оператера и резервације 21.682 динара. Разлика између највише и најниже зараде у новембру била је чак 147.066 динара, што је скоро четири просечне републичке плате. С друге стране, најниже исказана зарада била је дупло мања од републичког просека.

Но, када се тражи средина између највиших и најнижих исплаћених зарада онда се добије просечна плата од 47.575 динара. Сваког месеца након што се објаве подаци Републичког завода за статистику о просечној републичкој заради, многи радници буду незадовољни јер добро знају колико зарађују и колико је то мање од онога што се званично исказује. О разлици између стварности и статистичких података највише су указивали синдикати, тврдећи претходних година да у Србији између 350.000 и 400.000 радника прима минималац, али званичну потврду до сада нису добили. Сада је и РСЗ анализирајући новембарску зараду кроз нову методологију дошао до истих података.

Председник Савеза самосталних синдиката Војводине Горан Милић каже за “Дневник” да су једном синдикати морали добити потврду да је истина оно на чега стално упозоравају, а то је да радници много мање зарађују од података који се исказују односно да је су радничке плате знатно ниже у односу на просечну републичку зараду која се израчунава у РСЗ.

- Синдикати стално указују да већи део радника прима минималну зараду, а сада се то показало тачним. Ми имамо своју мрежу у скоро свим предузећима која преко гранских синдиката односно савеза има податке о примањима радника- каже Милић.- Свака територија има статистичке податке о стварности радника и њиховим примањима. Није први пут да нам и званично признају да су наши подаци тачни, али се то дешава обично када је касно. Не треба

заборавити да су синдикати почетком 2000.године упозоравали куда води и како ће се завршити приватизација и коју ће цену радници платити, јер све је деловало тако . Онда смо били проглашени “остацима прошлости” , “црвеном бандом” . Ово је фактички други пут да синдикат говори у име раднике, а не ни за једну партију или власт. Уосталом, ми представљамо раднике и имамо најбољу намеру да њима буде боље, а то неће моћи док се неки не дозову памети и прекину било шта што није у радничком интересу .

### **Није свим радницима исто**

Први човек војвођанског синдиката објашњава да су Војводини најмање плате , у висини минималца, у многим делатностима

- Најмање плате су код угоститеља, у грађевинарству, текстилној индустрији ... Међутим, не можемо издвојити конкретне делатности и рећи да је тако свим радницима, јер има фирми у оквиру њих које исплаћују веће плате од минималца. Суштина је да уколико неко не ради у ИТ сектору или “доброј” фирми, радници су осуђени на ниво минималне зараде или нешто мало више од ње – објашњава Милић.

Наш саговорник не спори да има и послодаваца који раднике пријављују на минималац, а “ресто” им исплаћују на руке .

- Имамо таква сазнања. Постоје радници којима је исплаћени минималац легализован односно њега послодавац пријављује и плаћа доприносе. Такође, постоје послодавци који исплаћују радницима разлику између тог пријављеног минималца и оно што им за одређени рад следује. То, дакле, постоји , али ту прво губи држава, а затим радник који ће имати мању пензију , јер ће му пензијска основица бити знатно мања када једног дана дође време за пензионисање. Но, то већ дуги низ година постоји у Србији и нико не предузима ништа да се то спречи како би и држава имала више користи, а и радник био заштићен – закључује Милић.



## **У Фијату радник на траци има већу плату од свог шефа**

Пише: З. Р.

Производним радницима у компанији Фијат Крајслер аутомобили Србија управо су, сходно договору Синдиката и менаџмента фабрике након прошлогодишњег штрајка, плате повећане за шест одсто.

Зараде производних радника којима је ово пето повећање од почетка производње „фијата 500Л“, у јулу 2012, сада износе око 42.500 динара.

Невоља је, међутим, што плате у Фијату, како наводе у фабричком огранку Синдиката „Независност“, расту само производним радницима, али не и њиховим непосредним руководиоцима и запосленима у (не)производној режији. Тако се, тврде у „Независности“, дошло у апсурдну ситуацију да факултетски образован руководилац, који руководи групом 30 до 40 запослених у производњи, има мању плату од својих радника који обављају најпростије послове. Отуда и не чуди, истичу, што производни руководиоци масовно напуштају нашег највећег извозника и одлазе у новоотворене фирме, махом по Војводини, где добијају и по три пута веће плате.

– Ово ипак не значи да су радници у Фијату добро плаћени. Напротив, повећања плата су увек долазила после повећања минималне цене рада и увек су била за двадесетак процената изнад законом загарантоване зараде, јер је Фијат као и сви остали корисници државних субвенција,

уколико послује позитивно, дужан да за најпростији рад исплаћује плате за 20 одсто веће од минималне загарантоване, каже за наш лист повереник Синдиката „Независност“ у ФЦА Србија Зоран Станић.

Траже исплату бонуса

У Фијату је у току потписивање петиције којом се од пословодства тражи исплата бонуса за прошлу годину. Петицију је до сада, сазнаје наш лист, потписало око 400 запослених. Исплата бонуса тражена је, подсетимо, и током прошлогодишњег штрајка.

## **Инспекција га вратила на посао, директор му сутрадан опет дао отказ**

Пише: Љ. Буквић

Одлука Министарства рада да Миленко Симић треба да буде враћен на посао у Равнаји стигла је у фабрику камених агрегата и креча у Малом Зворнику 8. фебруара, а већ наредног дана послодавац га је поново отпустио.

Решење инспекције рада којим се одлаже извршење решења о отказу уговора о раду до доношења правоснажне одлуке суда Симићу је стигло 8. фебруара, очигледно када и његовим послодавцима у Равнаји. Како каже за Данас, он се консултовао са инспекцијом и на посао отишао 13. фебруара.

– Тамо ме је већ чекао отказ, а датум на решењу је био 9. фебруар. То значи да су га откуцали одмах кад су примили решење Министарства. Оглушили су се о одлуку државе, на коју немају право жалбе. Узео сам то решење и поново уложио жалбу – истиче Симић за наш лист.

Наиме, Миленко Симић је још 19. септембра прошле године отпуштен „због повреде радне дисциплине“, због чега је тужио директора фирме Александра Савановића. У тренутку када је добио отказ, Симић је био председник синдиката у фабрици и на том месту је и даље, јер је прво рочиште у поступку који се води пред Судом у Лозници заказано за 1. март. Према закону председник синдиката не може да добије отказ због својих активности, а Симић верује да је управо то био разлог због ког је он првобитно удаљен са радног места, а потом и отпуштен.

– Добио сам отказ зато што сам хтео да заштитим супругу и остале раднике, зато што сам се, откад сам постављен на место председника синдиката, борио за права радника и фирму, која је у блокади откад је приватизована – рекао је тада Симић.

Наиме, неколико дана пре него што ће добити отказ Симић је у телефонском разговору рекао да ће своју супругу која је због непријатног разговора са директором Савановићем завршила у Хитној помоћи „бранити свим средствима“. Савановић је због тога Симићу дао отказ. Међутим, прича се ту не завршава. Симић је тужио послодавца, а његова супруга је наредних месеци испаштала.

Наш лист је у неколико наврата писао о лошем односу према Миленковој супрузи Данки, која је после 30 година у фабрици које је провела на месту лаборанта пребачена најпре на место чистачице да би током децембра завршила у каменолому, пребацујући камење ручно, са једног места на друго.

Миленко Симић тврди да се све то дешавало управо због његових синдикалних активности у фабрици од 2014, када је постављен на то место до данас. Симић је пријављивао инспекцији послодавце за неисплаћене доприносе, смањење плата на ниво испод минималног, указивао и на бројне неправилности попут милионских дуговања за рудну ренту.

– Када сам добио отказ нисам повредио радну дисциплину јер у тренутку када сам разговарао са директором нисам био на радном месту. Сада сам их поново пријавио као председник синдиката јер су радници последње плате примили за октобар – каже Миленко Симић.

Директор Равнаје Александар Савановић је у октобру на питање Данаса због чега је председник синдиката добио отказ рекао да „председник синдиката није добио отказ“, већ да је „отказ добио

запослени Миленко Симић због непоштовања радне дисциплине прописане законом и актом послодавца“. Због чега су се у Равнаји оглушили на одлуку инспекције рада и поново Симићу дали отказ 9. фебруара јуче нисмо добили одговор.

## **Слога: Уместо скупих јелки потребније гуме и акумулатори за аутобусе**

Пише: Фонет

Удружени синдикати Србије „Слога“ упозоравају да су грађанима Београда уместо скупих јелки и новогодишње расвете у фебруару потребније гуме и акумулатори за аутобусе, будући да су грађани главног града и приградских насеља у понедељак сатима чекали превоз и да ситуација ни данас није боља.

Како нам јавља чланство са терена, већи број аутобуса није у пуној функцији јер немају зимске гуме и акумулаторе, због чега се у гаражама међусобно сударају, навела је Слога у саопштењу. Као пример, Слога описује стање у понедељак у саобраћајном погону Карабурба, где је возач аутобусом намерно ударио у зид како би се зауставио и тиме спречио већу трагедију, јер би у супротном директно ударио у кућицу са портирима.

Додаје се да су због квара на машини за сипање соли радници приморавани да потпуно небезбедно, лопатама и без ХТЗ опреме, доводећи своје здравље у питање, избацују со да би аутобуси уопште могли да се покрену.

Иначе, аутобуси се због дотрајалих и истрошених акумулатора не гасе 24 сата, јер би у супротном стали, због чега су возачи и радници на точењу горива приморани да гориво танкују са упаљеним возилом, што је строго забрањено због могуће експлозије, навела је Слога.

Да је стање по запослене катастрофално и у другим јавним предузећима у Београду говори, напомиње се у саопштењу, да пословодство Београд пута због предстојећих избора тера раднике да ручно без адекватне ХТЗ опреме директно из бурића и без точилице сипају хемикалије у камионе који су изузетно отровни и опасни.

Удружени синдикати Србије „Слога“ сматрају да је за ово, како оцењују, катастрофално стање у јавно комуналним предузећима најодговорнија градска власт која из године у годину штеди на материјалним и техничким ресурсима и директора ГСП Београд Жељка Милковића јавно питају на шта су потрошене паре намењене за зимске гуме и акумулаторе.

## **Рад на европским градилиштима привлачнији од шиваће машине**

Пише: Слађана Новосел

У граду текстилне индустрије, или долини џинса, како још називају Нови Пазар, проблем квалификоване радне снаге је све израженији.

Локални медији свакодневно „врте“ огласе у којима, произвођачи џинса и лаке конфекције, траже текстилне раднике разних специјалности. Данима се оглашавају слободна радна места, али без успеха. Нермин Балија, генерални менаџер Асоцијације текстилаца (АСТЕХ), тврди да неколико новопазарских произвођача текстила, у овом тренутку, има отворен конкурс за пријем 200 радника. Процењује се да је новопазарским текстилцима, за континуирану производњу, потребно више од 1.000 радника. Од деведесетих година прошлог века до половине претходне деценије, упошљавање текстилне радне снаге није био проблем. Без обзира на чињеницу да је реч о нискобуџетској делатности, у фабрикама и радионицама за производњу џинса и лаке конфекције било је места за све заинтересоване. Али већ неколико година уназад ситуација се

драстично променила. Време рецесије преполовило је број произвођача у текстилној индустрији, а самим тим и број запослених.

Подаци најбоље сведоче колико је ситуација алармантна. Некада је у овој делатности било више од 400 произвођача, а сада их има око 200. На пословима текстилаца тренутно је ангажовано око 6.000 људи, али са тенденцијом смањења. Јер, све је више оних који се опредељују за тромесечни пут у иностранство. Одлази, углавном, мушка радна снага, која је најчешћа ангажована на грађевинским пословима у Немачкој. Главни мотив је зарада која се креће и до неколико хиљада евра. А динамика радног ангажмана изгледа овако: три месеца раде на бауштелу, а три код кући и на старом послу. У иностранству јесте теже, али се више и заради – за један месец на грађевинским пословима зараде колико овде за три месеца проведених за шивањем машином.

Због недостатка радника, овдашњи произвођачи тржишту не могу да испоруче онолико робе колико се тражи. Према подацима Асоцијације АСТЕХ, која окупља 155 произвођача из овог града, на тржиште одлази педесетак домаћих робних марки а око 65 одсто производње пласира се на тржиштима Русије, земаља ЕУ и региона. Новопазарски текстилци, иначе, прате модне трендове и по квалитету робе могу да стану раме уз раме са познатим светским брендovima. Додуше, брже пробијање на инострано тржиште отежавају цене готових производа, јер новопазарски произвођачи комплетан репроматеријал морају да увезу – највише (70 одсто), из Турске, а затим из Грчке и Пакистана. Однедавно се суочавају и са нелојалном „џинс“ конкуренцијом која стиже са Косова. Новопазарци, наиме, све чешће џинс купују, по знатно нижим ценама, од продаваца на Косову. На Косову се продају џинс производи увезени из Турске који су знатно јефтинији. Илустрације ради, једне фармерице у Новом Пазару коштају колико три комада купљених на Косову. Притом квалитет није од пресудног значаја, битна је цена. Међу младима у овом граду није популарно ни школовање за занимања у текстилној индустрији. Пре неколико година реномирани произвођачи почели су, у сарадњи са Привредном комором Србије, да реализују пројекат школовања кадрова у Школи за дизајн текстила и коже. Произвођачи су се обавезали да организују квалитетну праксу и да након завршетка школовања обезбеде запослење у својим фирмама. Упркос томе, интересовање младих је слабо, а не охрабрује ни податак да је искоришћено тек нешто више од једне трећине инсталисаних капацитета.

### **Млади незаинтересовани за текстилна занимања**

– Прошле школске године и у Новом Пазару стартовало је дуално образовање и ми смо дали подршку да се упишу два одељења са укупно 60 ученика. Ипак, уписано је само 17, а од тога је школовање наставило њих осморо. Очигледно, младима ова занимања нису тако атрактивна, иако кројачи и шивачи зарађују, у просеку, око 500 евра, док су текстилне фабрике савремено опремљене. Инсталисани капацитети су 15 милиона метара платна, односно производња 10 милиона одевних предмета годишње, а ако је реч о лон пословима капацитети су 20 милиона одевних предмета – објашњава Нермин Балија, генерални менаџер Асоцијације текстилаца (АСТЕХ).

## У Војводини највише „шију“ Италијани

Пише: М. П.

Према статистици Развојне агенције Војводине, у северној покрајини у текстилном сектору послују 33 стране компаније, које су инвестирале укупно 214 милиона евра, а запошљавају око 8.300 радника.

– Када су стране инвестиције у питању, овај сектор је високо позициониран, међу пет водећих, заједно са агробизнисом, пратећом аутомобилском индустријом, електронским, металским и грађевинским сектором. Највише инвеститора стигло је из Италије, чак 24, а осим у производњу одеће, тепиха, доњег веша, чарапа и купаћих костима средства су уложена и у отварање погона обуће. На листи инвеститора нашли су се Прогетти који је у Владимирцима отворио фабрику, затим Матео обућа (Фекетић), Фиорано, који послује у саставу италијанске компаније Цалзедониа, Фулгар Еаст, Гордон, као и Персео, који су своје погоне отворили у Суботици, Италтех-Интимо (Ново Милешево), Модитал доо Зрењанин, Финат (Бајмок), Адриана Тех (Рума), Таркетт (Бачка Паланка) – коментарише за Данас Властимира Станковић, из Развојне агенције Војводине.

У Кластеру текстилне индустрије Војводине истичу да је текстилна грана знатно девастирана и да су, имајући то у виду, страни инвеститори потребнији као партнери.

– Највећи број страних текстилних компанија се код нас бави изградом чарапа и доњег веша, што су најједноставнији, па самом тим и слабо плаћени послови. Такви послови не могу да обезбеде озбиљан развој текстилне индустрије. Зато би подршка домаћим текстилцима, који и након истека уговорних обавеза везаних за добијене субвенција остају у Србији, била много кориснија од подстицања страних инвеститора. Страни инвеститори остају код нас само онолико колико их интерес држи – сматра Богомир Бојић, из Кластера текстилне индустрије Војводине.

У низу проблема који прате оживљавање текстилне индустрије, недостатак кадрова, један је од кључних. То је за нашег саговорника логичан след с обзиром на то да су зараде крећу између 200 и 300 евра месечно.

– Од некадашњих око 60.000 текстилаца у Војводини, сада их има тек десетак хиљада, и углавном су ангажовани на лон пословима. Перспектива је у едуковању неопходних кадрова. Привредна комора Војводине, у сарадњи са Министарством образовања, Техничким факултетом у Зрењанину, као и другим образовним институцијама, интензивно ради на имплементацији система дуалног образовања. Обучити квалитетног текстилног радника, пре свега шивача модне конфекције, представља озбиљан образовни напор и подразумева вишегодишњи рад у производњи. Исто важи и за менаџерски кадар – наглашава Бојић.

У овом тренутку на евиденцији градске Филијале за запошљавање налази се 487 радника текстилне струке, а први посао добију шивачи и кројачи, иако међу незапосленима има и инжењера текстилне струке, конфекционара, ткача.

### **Зрењанински пелцер**

Некада добру текстилну базу, коју су чинили фабрика тепиха Пролетер, фабрика чарапа Ударник, фабрика шешира Бегеј и два погона трикотаже, Слога и Славица, Зрењанин, сада су попунили други произвођачи – италијанске фирме Модитал и Фулгар, затим домаћи произвођач војне, ловачке и спортске опреме „Драгић“, страни произвођач балистичке опреме и још неколико мањих домаћих произвођача. Што се образовања тиче, основу чине средња текстилна школа, виша школа и Технички факултет са текстилним смеровима, а позитивно је и то што са студентима ради модни креатор и професор Василије Ковачев.

## **РЗС: Најчешћа плата у Србији 25.000 динара**

Пише: М. О.

Највећи број радника у Србији, њих скоро 350.000, у новембру 2017. године примио је нето плату од 25.000 динара.

Такозвана медијална зарада, плата од које тачно половина свих запослених прима више, а друга половина мање, износила је 36.788 динара, док је просечна плата износила 47.247 динара. Мању од просечне плате прима 66,7 одсто запослених, објавио је данас Републички завод за статистику.

РЗС је коначно стекао услове да објави податке о модалној, најчешће исплаћеној, и медијалној, односно средњој заради, након што је реализована сарадња са Пореском управом. Од сада РЗС добија податке о обрачунатој плати од Пореске управе уместо о исплаћеној плати на основу анкете познате као РАД-1. На овај начин је обухваћено око 1,85 милиона запослених, односно сви којима се уплаћују порези и доприноси, у односу на узорак од 800.000 правних лица из претходне анкете.

Осим запослених по уговору о раду, ту су сада и запослени по уговору о привременим и повременим пословима, као и запослени у МУП-у и Војсци Србије који нису били претходно обухваћени.

Према новој методологији просечна плата у прошлој години износила је 46.600 динара што је за 1.293 динара мање него што је обрачунато према претходној методологији.

Највеће разлике су у јануару и децембру. Тако је према новом обрачуну јануарска плата за 12,4 одсто већа, док је децембарска за 10,3 одсто мања. То је последица тога што послодавци у великој мери исплаћују делове јануарске плате у децембру због празника, па је досадашње извештавање о исплаћеној заради ишло у корист веће децембарске, а мање јануарске плате. Оно што није решено добијањем података од Пореске управе је појава да неки послодавци измире обавезе према држави по основу плата, а онда запосленима исплаћују зараде са закашњењем, умањене или у неким случајевима никако.

По садашњој методологији они ће ући у обрачун као да су примили плате. У РЗС истичу да зависе од података које добију од Пореске управе, а опет Пореска управа је задужена за наплату јавних прихода, а не за однос између послодавца и запосленог. С друге стране, у пракси постоји и супротна појава, да послодавци уплаћују порезе и доприносе на минималац, а на руке исплаћују веће износе.



## **Због раскола синдикалци избачени на улицу**

Аутор: Н. Ш. РАДИЋ

Вишемесечно незадовољство у Савезу синдиката Републике Српске кулминирало. Након иступања Синдиката управе из чланства дочекао их раскид закупа. Синдикат управе има више од 9.500 чланова

НЕЗАДОВОЉСТВО унутар Синдиката управе кулминирало је напуштањем Савеза синдиката РС. Одмах је уследио и одговор Савеза, тврде у том синдикату, и како кажу, иако нису ни упутили званични акт о иступању, два дана након одлуке о иступању, на столу у просторијама дочекао их је раскид уговора о закупу канцеларија.



- Другим речима, истерани смо на улицу - изјавио је Божо Марић, председник Синдиката управе РС.

Марић каже да просторије у Дому синдиката у Српској 32 неће напустити без борбе, јер је Синдикат управе, како тврди, годинама улагао новац у одржавање те зграде, која је власништво Града Бањалуке, а не искључује ни тужбу против СС РС.

Делегати овог гранског савеза проценили су да су се сви интереси ради удруживања са осталим гранама сводили на новац, односно износ чланарине, од чега су убедљиво највише издвајали за плате и трошкове Савеза.

- У Савезу синдиката на плате се годишње потроши 850.000 КМ, од чега је до сада више од 20 одсто средстава обезбеђивао Синдикат управе, од укупно 15 синдиката - сматра Марић.

Он је појаснио да Синдикат управе у грани делатности јавне управе има репрезентативност са више од 9.500 чланова, и да ће чланство и даље имати правну заштиту, од данас и путем адвокатске канцеларије.

- Анализом стања на терену утврдићемо колико је чланова Синдиката управе РС заиста заинтересовано да напусти Савез синдиката. Руководство Синдиката управе донело је исхитрену и лошу одлуку, а највећи ризик и штету сносиће радници у управи - истакли су у Савезу синдиката РС.

Из Савеза синдиката су осудили начин на који је руководство те гране донело овакву одлуку, а без консултација са синдикалним чланством.

Скупштина Синдиката управе РС одржана је, кажу, под велом тајности и са потпуном забраном присуства, како медија, тако и оних у чије је име одлука донета.

### **РАДНИЦИ СИНДИКАТА ОСТАЈУ БЕЗ ПОСЛА**

ВЕЋИНА лидера осталих грана не подржава овакав потез Синдиката управе. Председник Синдиката образовања, науке и културе каже да сваки од 15 чланова, колико их је до јуче било, има право да иступи из Савеза.



### **Раст БДП-а у првом месецу 4,2 одсто**

*Извор: Н1/Бета*

Председник Србије Александар Вучић изјавио је да је у првом месецу 2018. раст БДП-а био 4,2 одсто.

Он је за РТС рекао да је Законом о буџету предвиђено да у фебруару буде дефицит 25 милијарди, али да ће, међутим, суфицит бити око 12 милијарди.

"Дакле, то је за 170 или 180 милиона евра бољи резултат од очекиваног у само прва два месеца без једнократних уплата 'Телекома' или било кога другог", рекао је Вучић.

Према његовим речима, то значи да ће се раније ићи на повећање плата и пензија.

Он је говорио и о [јучерашњој посети Немачкој](#) и најавио могућност доласка великог инвеститора из те земље у Србију, мада још не може о томе конкретно да говори.

Вучић је казао да се ради о инвестицији у једно место у централној Србији која ће за тај регион бити "не спас, него велика будућност и нада", и додао да верује да ускоро крећу припремне радње.

Он је додао и да број људи који би били запослени превазилази број запослених у РТБ Бор или смедеревској Железари.

"Онда вам је јасно о како великој ствари је реч", рекао је Вучић.

Одговарајући на критике опозиције о имовини његове породице, он је рекао да се она није увећала, већ и да се чак смањила.

"Хоћу да кажем грађанима да знају да на поштен начин обављам посао", рекао је Вучић.



## **Александар Влаховић: Прерано се уздамо у РАСТ ПОТРОШЊЕ, морамо да подигнемо укупне инвестиције**

Аутор: [Данијела Нишавић](#)

Са садашњим нивоом инвестиција не могу се остварити стопе раста БДП-а од 4,5 и више одсто. Слабе су домаће приватне инвестиције, а не смемо се ослонити на пораст потрошње - каже за "Блиц" Александар Влаховић, председник Савеза економиста Србије.

Разговор је вођен непосредно пред овогодишњи 25. Копаоник бизнис форум. Тема о којој ће бити речи актуелна: "Шта после фискалне консолидације: Како фискалну стабилност мерама економске политике претворити у одржив раст и развој?"

Нема једноставних одговора, али који би могао да буде?

- Фискална консолидација, коју Влада спроводи од почетка 2015 године, успела је да стабилизује кључне макроекономске агрегате. Тренд кретања јавног дуга је промењен, екстерни дефицити су смањени, а у протеклој години је први пут након 2006. остварен буџетски суфицит. Притом, смањење текуће јавне потрошње (главни инструмент коришћен у фискалној консолидацији) није имало негативни утицај на привредну активност. Међутим, фискална консолидација, изоловано посматрано, није реформска мера већ претпоставка за имплементирање мера структурних реформи.

На шта би по вама требало нарочито обратити пажњу?

Неопходно је у наредном периоду у фокус економске политике усмерити на подстицање раста укупних инвестиција. Без инвестиција нема одрживог раста БДП-а. У овом тренутку, укупне инвестиције износе приближно 18 одсто БДП-а, а то је за шест процентних поена мање од просека у централној и источној Европи. Због тога је неопходно реструктурирањем и делимичном приватизацијом оспособити јавна и велика неприватизована државна предузећа за нови инвестициони циклус. Потребно је унапредити квалитет институција, обезбедити финансијску и фискалну дисциплину, једнаке услове за све домаће предузетнике, равноправност учесника на тржишту. То значи, борба против нелегалне економије, ефикасна заштита својине и уговора, ефикасна државна администрација итд.

А да ли струка одобрава економску политику Владе Србије, где има места за похвале?

- Очување и унапређење макроекономске стабилности је кључни резултат Владе у протеклој години. Када то кажем мислим на остварени буџетски суфицит, на значајан пад јавног дуга за више од 10 процентних поена мерено у односу на БДП, на стабилну монетарну политику, на чињеницу да је удео плата и пензија у БДП данас, само три године након почетка програма фискалне консолидације, на нивоу од осам и 11 одсто, респективно. Као резултат макроекономске стабилности поправљен је кредитни рејтинг Србије и само нас два корака деле

од достизања инвестиционог рејтинга. Услови пословања према мерилима Светске банке су, такође, битно поправљени.

Шта су замерке?

- Међутим, спорост у реструктурирању јавних предузећа је евидентна и то је можда и највећа замерка економској политици Владе, истовремено и главни узрок слабог раста. Додао бих и да смо прерано раст економске активности ослонили на тзв. трећи стуб - раст потрошње. Ово стога што је привредна структура Србије неконкурентна, те раст потрошње може произвести негативни ефекат на продубљење екстерних дефицита.

Како бисте ви решили проблем вечите реформе јавних предузећа, ЕПС-а, локалних јавних предузећа, државних која стварају губитке РТБ-а „Бор“, „Петрохемије“, „Ресавице“...?

- Реструктурирање јавних предузећа, као и државних неприватизованих предузећа, у техничком смислу је захтеван али изводљив посао, и то са високим процентом успешности. О томе говоре примери других земаља које су не тако давно биле у економској транзицији. Мађарски МОЛ је данас један од највећих регионалних инвеститора. Или, пак, чешки ЧЕЗ (чешка електропривреда). Или да не идемо тако далеко, узмимо пример НИС-а која је данас профитабилна компанија. Годинама пре продаје „Гаспрому“, НИС је, иако монополиста, пословао са губицима. Дакле, ради се о потреби постојања јасне одлуке да се тај посао спроведе до краја. За почетак неопходно је професионализовати менаџмент. Али проблем је што овде и даље постоји наметнути демагошки став да директори највећих јавних компанија треба да имају сразмерно ниске плате, и то јавност некритички прихвата. Ако то тако остане, јавним конкурсима за избор менаџмента неће се ништа променити.

**Пожељан је аранжман са ММФ, из предострожности**

Да ли по вама Србији треба нови аранжман са ММФ-ом?

- Србији није потребан кредит од ММФ-а за поправљање ликвидности, али аранжман из предострожности је пожељан. Прво, мишљење ММФ-а о фискалној и, уопште, економској политици се уважава код одређивања кредитног рејтинга земље, па будуће, надам се, позитивне ревизије убрзаће поправљање позиције наше земље. Наравно, то је важно и за стране инвеститоре. Друго, нама је и даље потребна техничка подршка у конципирању и реализацији економске политике, поготово у делу структурних реформи. ММФ иде руку подруку са Светском банком, а њен допринос развоју приватног сектора је јако важан.

## **Римац: Једна велика немачка ауто-компанија долази у Србију**

Извор:Танјуг

Хрватски иноватор и оснивач компаније за производњу електричних возила "Римац Аутомобили", Мате Римац, објавио је данас да једна велика немачка аутомобилска компанија долази у Србију како би производила компоненте за електричне аутомобиле.

Римац је, на свом налогу на Фејсбуку, написао да је био на скупу Управе једне велике немачке аутомобилске компаније која има приходе готово на нивоу бруто домаћег производа Хрватске, али није прецизирао о којој компанији је реч.

Та немачка фирма је, како је навео, тражила локацију у источној Европи за градњу фабрике за електричне погонске системе, за шта се надметало 15 држава.

У финалу су, како наводи, остале Србија и Македонија, да би та компанија на крају одабрала Србију, где ће се производити на стотине хиљада погонских система за електричне аутомобиле. "Због проактивности српске владе, договорили су још један велики пројекат", написао је он, додајући да није на њему да објави о чему је реч.

"Жао ми је што нисам знао раније, јер бих погурао да се Хрватска узме у обзир. Но, можда је и боље овако, вероватно би био тотални 'waste of time' (губљење времена) јер не би био први пут да сам то радио", закључио је Римац.

## **Милутиновић: Свет се налази у периоду дигиталне револуције, а Србија има шансу да из ње изађе богатија**

Извор:Н1

Свет се налази у периоду још једне, дигиталне револуције која са собом доноси нову прераспodelу богатства. Србија има шансу и мора да се потруди да из те револуције изађе што богатија, оценио је директор компаније Нордеус Бранко Милутиновић у Прессингу. То, како каже, мора да подразумева образовање, промену свести код људи и промену легислативе, пише Н1.

- Ми се налазимо у периоду развоја човечанства када ће технологија највише променити свет. Та промена се већ дешава, ми смо у њој, па можда не примећујемо да се она дешава, али ево данас је интернет незаобилазан део сваке професије, паметни телефони такође- [рекао је Милутиновић за Н1](#).

Према његовим речима, за неких 15 година ће 50 одсто постојећих занимања нестати.

- Верујем у то, јер се врло кредибилне институције баве тиме, јер то јесте проблем наше врсте. А и то што сам у току ме уверава да је то неизбежно. Оно што бих могао да додам јесте да ће још више занимања бити креирано. Њих ће неко радити. Мени се чини да је технологија, ако гледамо историјски, увек радила у нашем интересу и омогућила нам бољи живот. Нема разлога да се плашимо да ће сада то да поквари - рекао је Милутиновић.

Истовремено, како је рекао, све технолошке револуције доводе до нове прераспodelе богатства.

- Индустријска револуција је помогла Европи да постане доминантна по БДП-у. Иста ствар ће се поновити сада, неки ће се обогатити, неки ће богатство изгубити. И ја се надам да ће Србија изаћи богатија из те револуције - рекао је гост Прессинга.

### ***Србија у не тако лошој позицији***

Тренутно, Србија није у лошој позицији што се тиче ИТ сектора, каже Милутиновић.

- Можемо много боље и верујем да то можемо релативно брзо. Тренутка слика, ако поредимо нас са окружењем, је добра. Српска ИТ индустрија је направила корак који неке земље у окружењу нису. Ако се поредимо с неким великим земљама, ту и даље постоји јаз. Али, морамо да схватимо да смо ми мала држава, да смо имали проблеме у прошлости - рекао је Милутиновић.

Додаје да ИТ индустрија у Србији расте годишње 10 до 15 одсто, што је по њему, велики успех.

- Нордеус је део тог успешнијег дела индустрије, али има компанија које такође раде невероватне ствари - додао је.

- Оно што нас спречава да достигнемо пун потенцијал је недостатак кадрова, не само инжењера, него и сектора услуга, где су нам потребни стручњаци разних профила. У Нордеусу рецимо, имамо момка који је доктор наука за понашање људи, онда имамо људе који се баве вештачком интелигенцијом, маркетинг стручњаке. То није софтвер. Оно што је важно је да они морају да доприносе ономе што можемо да зовемо индустријом дигиталних производа - рекао је Милутиновић.

За податак да Србији недостаје од 25 до 30 хиљада ИТ стручњака, Милутиновић каже да је вероватно тачан.

## **ИТ сектору не требају субвенције, већ стручњаци**

На питање да ли у ИТ сектор треба "упумпавати" субвенције и давати их страним инвеститорима, Милутиновић каже да њему то није логично.

- Ја сам инжењер и верујем у логику. По мени, нема никакве логике да се субвенционирате отварање радних места за стране компаније у Србији, барем у развоју софтвера. Све компаније имају проблем да пронађу људе. Ако бих ја улагао новац, уложио бих у то да се све више људи нађе на тржишту рада. Немам проблем да се плате ти људи, али имам проблем да их уопште нема. Има ми логике да се помаже индустрији, али субвенције за запошљавање ми не делују да имају смисла. Пре бих сав новац уложио у образовање деце - рекао је Милутиновић. Компанија Нордеус, која постоји од 2010. године, није никада узела неки кредит, чак ни у самом почетку, рекао је Милутиновић.

- Нисмо никад позајмили новац од банака...Дигитална индустрија је пуно порасла, и ти људи који су направили неки новац, воле да га инвестирају назад. Новца има, и мислим да Србији новац није проблем, већи је проблем да ви, да бисте привукли те инвестиције, морате да имате бизнис план. Због недостатка кадра и приступа тржиштима, ви имате проблем да заинтересујете инвеститоре - рекао је.

Милутиновић је председник Управног одбора Иницијативе Дигитална Србија, која има циљ, како каже, да допринесе да Србија из дигиталне револуције изађе са најбољим могућим резултатима.

- Иницијатива Дигитална Србија је одговор на ширу тему. Ако се вратимо на причу да смо у индустријској револуцији, ми ћемо поново изаћи из ње са прерасподељеним богатством. Огромна шанса за једно друштво као наше је да, када се поново ради та прерасподела, да из тога изађемо што богатији - каже Милутиновић.

Додаје да не воли да прича о "сценама страха и плашења", али да постоји могућност да ће нека друштва, ако се не буду развила, бити још слабија.

- Ако не будемо у стању да нашој деци понудимо те послове будућности, они неће имати шта да раде -рекао је.

Према његовим речима, начин на који ће Иницијатива пробати да помогне друштву јесте кроз образовање, које би требало да буде "многа релевантније за будућност", затим кроз промену свести, и променом легислативе, како би се "омогућило повољно окружење за све који се баве дигиталном индустријом".

- Постоји јасан план, али има пуно тога да се уради, чека нас један изузетно занимљив, али напоран пут да наше друштво изађе из ове револуције на што бољи начин - рекао је гост Прессинга.

Отуда идеја да се, како је рекао, оствари сарадња са Електро-техничким факултетом у Београду.

- На жалост, дошли смо у парадоксалну ситуацију где су прогресивне идеје подржане од Дигиталне Србије наишле на различита тумачења, пре бих рекао тумачења, а не отпор. И то се завршило тужно, када је декан факултета поднео оставку из протеста. И сада је у принципу све остало исто -рекао је Милутиновић.

Ипак, он је и даље оптимиста.

- У суштини те идеје је еволуција. Ја дубоко верујем у њу. Или еволуирате или умрете. Џаба вама софтверски инжењер, добро није џаба, али није комплетан ако не уме да ради у тиму, не уме да комуницира, не разуме се у бизнис - каже Милутиновић.

## **Мишић: Сачувати Фабрику дувана, Влада Српске да се изјасни**

Извор:Срна

Председник Савеза синдиката Републике Српске Ранка Мишић рекла је да Синдикат сматра да не треба гасити Фабрику дувана Бањалука, која постоји 130 година, нити отпуштати раднике, те да тражи од Владе Српске да се на наредној сједници јасно одреди према Фабрици ради заштите радника.

- Савез синдиката ће допринети да се сачувају радна места у Фабрици дувана Бањалука.

Очекујемо да менаџмент врати раднике у круг фабрике - рекла је Мишићева новинарима након састанка представника Владе Српске, Савеза синдиката и Синдиката Фабрике дувана Бањалука са менаџментом овог предузећа.

Мишићева је рекла да је министар пољопривреде, шумарства и водопривреде Стево Мирјанић апсолутно био на страни синдиката и радника Фабрике дувана.

Према њеним речима, представници "Булгартабака", власника Фабрике дувана, на састанку су саопштили да имају потешкоће са брендovima, односно са тржиштем и обезбеђивањем производње, али да у овом тренутку неће продавати Фабрику дувана Бањалука, да они не одлазе и да се ова фабрика неће угасити.

Мишићева је подсетила да законска решења дају могућност да у кризним ситуацијама, када нема довољно производње, радници буду заштићени, односно да не губе радна места, него да буду са смањеном платом до почетка производње у пуном капацитету.

### **Стратешки партнер**

Председник Синдиката Фабрике дувана Бањалука Мирослав Маринковић очекује да ће Влада Републике Српске на наредној седници донети решење у вези са овом фабриком.

- Власници немају план како да оживе процес производње. Продали су своје брендове и радници са њима не виде излаз из садашње ситуације - истакао је Маринковић.

Он је апеловао да се пронађе стратешки партнер за Фабрику дувана Бањалука, те да се приморају власници фабрике да ово предузеће препродају и да се радници врате у круг фабрике, а не да стоје испред оgrade предузећа.

На питање да ли је могуће да Влада буде купац Фабрике дувана Бањалука, Маринковић је рекао да на основу потписаног Меморандума са "Булгартабаком" Влада има право пречег купца.

### **Без визије**

Председник Синдиката пољопривреде и прехранбене индустрије Републике Српске Александар Томић рекао је новинарима да је став синдиката да се ова фабрика не затвара, већ да се тражи решење да настави рад у оквиру компаније "Булгартабак" или неког другог стратешког партнера.

- Власници Фабрике дувана Бањалука немају визију и план производње за ову годину, што показује њихову неозбиљност - истакао је Томић.

Састанку су присуствовали министар пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске Стево Мирјанић, те представници Министарства индустрије, енергетике и рударства и Министарства рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске.

Након састанка представници "Булгартабака" нису давали изјаву за медије, док је из ресорног министарства најављено саопштење.

Влада Републике Српске потписала је 9. априла 2013. године Меморандум о разумевању са компанијом "Булгартабак", која се тиме обавезује да ће у наредне три године задржати постојећи број радника, инвестирати у модернизацију фабрике и почети са производњом препознатљивих брендова.